T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
ESAS NO : 2019 / 137
KARAR NO : 2019 / 263
KARAR TR : 29.4.2019

ÖZET : Kamu görevlisi olan davacıya kalp rahatsızlığı nedeniyle takılan "ilaçlı stent" parasının ödenmemesi nedeniyle uğranılan zarara karşılık maddi ve manevi tazminat ödenmesi istemiyle açılan davanın, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

-
-

Davacı : M. Y. E.
Vekili : Av. Y. K.A.
Davalı : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı (İzmir İl Müdürlüğü)
Vekili : Av. Z. Ö.

O L A Y : 1-a)Davacı vekili dilekçesinde; müvekkilinin Konak İmam Hatip Lisesinde Tarih öğretmeni olarak çalıştığını, 30 yıla yakın hizmeti bulunduğunu; kalp rahatsızlığı nedeniyle yaklaşık 11 yıl önce bypass ameliyatı olduğunu; 2013 yılı ağustos ayında yapılan kontrollerde doktorların bir damarına stent takılmasına karar verdiklerini; 29.8.2013 tarihinde bu operasyonun gerçekleştirildiğini, taburcu olduğunda kendisinden 1.200.00.TL ilaçlı stent parası alındığını; müvekkilinin daha sonra bu paranın ödenmesi için 21.10.2013 tarihinde İdareye başvurduğunu, ancak, "sağlık uygulama tebliği 2013 ek 3-H'de belirtilen kriterlere uymadığından ilaçlı stent bedelinin kurumca karşılanmadığı" gerekçesiyle talebinin reddedildiğini; idarenin uygulamasının usul ve yasaya aykırı olduğunu; doktorların operasyon sırasında ilaç salınımlı stent uygulamasını gerekli gördüğüne göre, bunun hasta için zorunlu uygulama olarak görüp kabul etmek gerektiğini; müvekkilinin uygulamaya maruz kalmasının kendisini hem maddi hem de manevi olarak zarara uğrattığını ifade ederek; davalı idarenin 1.200.00.TL maddi ve 5.000.00.TL manevi olmak üzere toplam olarak 6.200.00.TL maddi ve manevi tazminat ödemesine karar verilmesi istemiyle 29.11.2013 tarihinde idari yargı yerinde dava açmıştır.

1-b) Davalı İdarece görev itirazında bulunulduğundan İzmir 4.İdare Mahkemesince 14.3.2014 gün ve E:2013/1571 sayı ile, 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihten önce, 1982 tarihinden beri kamu personeli olan davacı tarafından açılan davanın idari yargı yerinde görülmesi gerektiğinden bahisle görevlilik kararı vermiş; olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılması yolundaki isteği inceleyen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı, 24.6.2014 gün ve YY-2014/191966 sayı ile, davacının sigortalılık başlangıç tarihinin 5510 sayılı Yasanın yürürlüğe girmesinden önceki bir tarih olması karşısında, davanın idari yargının görev alanına girdiği gerekçesiyle 2247 sayılı Yasanın 10 ve 13. Maddeleri gereğince olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılmasına yer olmadığına karar vermiştir.

1-c) İzmir 4.İdare Mahkemesi; 17.10.2014 gün ve E:2013/1571, K:2014/1158 sayı ile, uyuşmazlığın esasını inceleyerek, davanın kısmen kabulüne, kısmen reddine karar vermiş; itiraz edilmesi üzerine İzmir Bölge İdare Mahkemesi 1.Kurulu; 24.3.2015 gün ve E:2015/668, K:2015/632 sayı ile, (…)davacı tarafından Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığı İzmir Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü Kemeraltı Sağlık Sosyal Güvenlik Merkezine başvuru yapıldığı ve ilaçlı stent bedeli olarak ödenen 1.200,00 TL maddi, 5.000,00 TL manevi tazminatın ödenmesin istendiği, Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığı İzmir Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü Alsancak Sağlık Sosyal Güvenlik Merkezi Müdürlüğünün 15.11.2013 tarih ve 16864135 sayılı işlemi ile davacı başvurusunun reddedildiği, 29.11.2013 havale tarihli dava dilekçesiyle bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmıştır.

Bu durumda, davacı hakkında tesis edilen ve dava konusu edilen işlem, yukarıda belirtilen ve görevli Mahkemenin tespitinde milad olan 15.1.2010 tarihinden sonraki bir tarihe ait olduğundan (15.11.2013) davanın görev yönünden reddi gerekmektedir.

Sonuç olarak, görüm ve çözümü adli yargıya ait olan, bakılan davanın görev yönünden reddi gerekirken, işin esasına girilerek karar verilmesinde usul ve hukuka uygunluk görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle; itiraza konu kararın bozulmasına ve yeniden karar verilmek üzere dosyanın mahkemesine geri gönderilmesine…" karar vermiş; kararın düzeltilmesi istemi de İzmir Bölge İdare Mahkemesi 1.Kurulunca, 20.5.2015 gün ve E:2015/1154, K:2015/1099 sayı ile reddedilmiştir.

1-d)İZMİR 4.İDARE MAHKEMESİ; 18.6.2015 gün ve E:2015/857, K:2015/1055 sayı ile, "(…)5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı kanunlar kapsamında çalışanlar, geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi (tek çatı sistemi) altında toplanmıştır. Nitekim anılan yasanın bazı maddeleri, Anayasa Mahkemesinin 15.12.2006 gün ve E.2006/111, K.2006/112 sayılı kararıyla 5434 sayılı Kanuna tabi olanlar yönünden iptal edilmiş olup bunlar yönünden, 5745 sayılı yasa ile 5510 sayılı yasaya eklenen geçici 1 ve 4. maddelerle yeniden düzenleme getirilmiştir. Yasanın geçici 4. maddesinde " Bu kanunda aksine bir hüküm bulunmadığı takdirde, iştirakçi iken, bu kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibariyle, bu kanunun 4. maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamına alınanlar, bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce 5434 sayılı Kanunun hükümlerine tabi olarak çalışmış olup, bu kanunun 4. maddesinin birinci fıkrasının (c) bendine tabi olarak yeniden çalışmaya başlayanlar ile bunların dul ve yetimleri hakkında bu kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılır" hükmüne yer verilmiştir. Yine

aynı yasanın 101. maddesinde de"... bu kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemesinde görülür" hükmü düzenlenmiştir.

Anılan yasa hükümlerinin değerlendirilmesinden; 5510 sayılı yasadan önce 5434 sayılı kanuna tabi olanların da 5510 sayılı kanun kapsamına alındıkları, böylece sosyal güvenlik alanında Türkiye'de tek sistem (tek çatı) kuralının geçerli olduğu, 5510 sayılı yasanın, beş ayrı sistemi tek sistem içine aldığı, memur ve emeklilerin de bu sisteme tabi oldukları, ancak Anayasa Mahkemesi kararı uyarınca kazanılmış hakların korunması amacıyla 5754 sayılı Kanun yürürlüğe girinceye kadar emekli sandığına tabi olanlara maddi hukuk anlamında 5434 sayılı Kanunun uygulanacağı, bu uygulamanın kanuni haklarla ilgili olup, bu kesimi 5510 sayılı yasa dışına (tek çatı sistemi dışına) çıkarmadığı, nitekim geçici 4. madde de " bu kanunda aksine hüküm bulunmadığı takdirde ... 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılır" denildiği, maddi hukuk yönünden bile işlemi yine SGK'nın tesis edeceği ve 5510 sayılı kanunun öncelikli kanun olduğu, dolayısıyla, bu kesimle ilgili "5434 sayılı yasaya göre işlem yapılmasının" 5510 sayılı Yasadan kaynaklanan genel uygulamayı bertaraf etmeyeceği sonucuna varılmaktadır. Nitekim, geçici 4. madde, usul ve görev yönünden bir istisna getirmediği gibi " bu kanunda aksine hüküm bulunmadığı takdirde" denildiğinden, 5510 sayılı Kanun hükmü, görev yönünden öncelikli uygulanacak hüküm haline gelmektedir. Buna göre de; bu kanundan kaynaklanan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür. Bu kişilere maddi hukuk anlamında 5434 sayılı Kanun uygulansa da; bu kesim de tek çatı sisteminin içinde yer alıp, ihtilaflar bu kanundan (5510) kaynaklanmaktadır. Bu sebeple 5510 sayılı Kanunla kurulan sistemin içinde olanlarla ilgili ihtilaflara Adli Yargı yerinde bakılması gerekir.

Öte yandan, 5434 sayılı yasaya tabi olanların hangi tarihten sonra 5510 sayılı Yasa ile getirilen sisteme tabi olduklarının belirlenmesi ve görevli yargı yerinin belirlenmesinde bu tarihin milad alınması gerekmektedir.

5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanunu'nun 1 maddesin 2 fikrasında; bu Kanun ile Kuruma görev ve yetki veren diğer Kanunların (5434 sayılı Emekli Sandığı Kanunu. 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu, 1479 sayılı Bağ-Kur Kanunu) hükümlerini uygulamak üzere kamu tüzel kişiliğine haiz Sosyal Güvenlik Kurumunun kurulduğu belirtilmiş 5510 sayılı Kanunun Geçici 12. maddesinin 2. fikrasında yer alan "Kamu idarelerinin sağlık hizmetlerinin sağlanmasına ilişkin görevler, yürürlükten kaldırılan kanunlardaki hak ve yükümlülükler çerçevesinde ilgili kayıt ve işlemler Kurum tarafından devralınan tarihe kadar devam eder. Devir süreci üç yıl içinde tamamlanır." kuralı uyarınca Maliye Bakanlığınca çıkarılan ve 31.12.2009 tarih ve 27449 (5. Mükerrer) sayılı Resmi Gazetede yayımlanan "Kamu Personelinin Sağlık Hizmetlerinin Sosyal Güvenlik Kurumuna Devrine ilişkin Tebliğ" ile de kamu personelinin 14.1 2010 tarihine kadar (bu tarih dahil) almış olduğu sağlık hizmetlerinin kamu personelinin kurumları tarafından karşılanacağı, bu tarihten sonraki sağlık hizmetlerinin ise kamu personelinin sağlık hizmetlerinin devredildiği Sosyal Güvenlik Kurumunca karşılanacağı kurala bağlanmıştır.

Bu durumda, kamu personelinin sağlık hizmetlerinin 15.1.2010 tarihi itibariyle Sosyal Güvenlik Kurumuna devredilmesi sonucunda 5510 sayılı Kanun, kamu personeli ve bunların emeklileri yönünden 15.1.2010 tarihi itibariyle bütünüyle uygulanabilir hale gelmiştir. Dolayısıyla kamu personeli ve emeklilerinin 15.1.2010 tarihine kadar (bu tarih dahil) almış olduğu sağlık hizmetlerinin bedelinin ödenmemesinden kaynaklanan uyuşmazlıkların, kamu personeli ve emeklileri yönünden ayrım yapılmaksızın idari yargıda; bu tarihten sonra yani kamu personelinin ve emeklileri hakkında 5510 sayılı Kanunun bütünüyle uygulanmaya başlamasından sonraki süreçte ortaya çıkan uyuşmazlıkların, düzenleyici işlemler hariç aynı Kanunun 101. maddesi uyarınca adli yargı yerinde görülmesi gerekmektedir.

Nitekim, Danıştay Onbeşinci Dairesinin 22.05.2013 gün ve E.2013/3119,K.2013/3595 sayılı kararı da bu yöndedir.

Dosyanın incelenmesinden; Emekli Sandığı iştirakçisi olarak İzmir İlinde öğretmen olan davacının 29.08.2013 tarihinde Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Kardiyoloji Servisinde anjiyo ameliyatı olduğu, yapılan ameliyatta davacının kalp damarına 2,75x11 mm çapında ilaçlı stant takıldığı, takılan stentin bedelinin 1.200,00 TL olarak davacı tarafından ödendiği, davacı tarafından Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığı İzmir Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü Kemeraltı Sağlık Sosyal Güvenlik Merkezine başvuru yapıldığı ve ilaçlı stent bedeli olarak ödenen 1.200,00 TL maddi, 5.000,00 TL manevi tazminatın ödenmesinin istendiği, Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığı İzmir Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü Alsancak Sağlık Sosyal Güvenlik Merkezi Müdürlüğü'nün 15.11.2013 tarih ve 16864135 sayılı işlemi ile davacı başvurusunun reddedildiği, 29.11.2013 havale tarihli dava dilekçesiyle bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmıştır.

Bu durumda, davacı hakkında tesis edilen ve dava konusu edilen işlem, yukarıda belirtilen ve görevli Mahkemenin tespitinde milad olan 15.1.2010 tarihinden sonraki bir tarihe ait olduğundan (15.11.2013) davanın görev yönünden reddi gerekmektedir.

Açıklanan nedenlerle, görüm ve çözümü adli yargıya ait olan davanın, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 15/1-a maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddine…" karar vermiş; itiraz edilmesi üzerine İzmir Bölge İdare Mahkemesi 1.Kurulunca, 30.9.2015 gün ve E:2015/2410, K:2015/2199 sayı ile onanan, kararın düzeltilmesi istemi de aynı Kurul'ca 8.12.2015 gün ve E:2015/3011, K:2015/2986 sayı ile reddedilen görevsizlik kararı kesinleşmiştir.

2-a) Davacı vekili bu kez aynı istemle adli yargı yerinde dava açmıştır.

2-b) İZMİR 9.İŞ MAHKEMESİ; 18.2.2016 gün ve E:2015/601, K:2016/69 sayı ile, "(…)Davacının Emekli Sandığı iştirakçisi olduğu ve işçi olmadığı göz önüne alındığında davanın Mahkememizde görülmesinin mümkün olmadığı ve İdare Mahkemesinin görevli olduğu anlaşılmış bulunmakla Görevli mahkemenin İzmir İdare Mahkemesi olduğu anlaşıldığından Mahkememizin görevsizliğine ve görevsizlik nedeni ile davanın reddine daha önce 4 İdare Mahkemesi tarafından verilen karar ile Mahkememizin kararı arasında uyuşmazlık bulunduğundan dosyanın görevli mahkemenin tayini için uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine karar vermek gerekmiş ve aşağıdaki gibi hüküm kurulması uygun bulunmuştur.

HÜKÜM:

Görevli Mahkemenin İzmir İdare Mahkemesi olduğu anlaşıldığından Mahkememizin görevsizliğine ve görevsizlik nedeni ile davanın reddine daha önce 4 İdare Mahkemesi tarafından verilen karar ile Mahkememizin kararı arasında uyuşmazlık bulunduğundan dosyanın görevli mahkemenin tayini için uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine…" karar vermiş; temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 10.Hukuk Dairesince; 25.12.2018 gün ve E:2016/4984, K:2018/11106 sayı ile onanan karar kesinleşmiştir.

2-c)Davacı vekili 23.1.2019 tarihli dilekçe ile, dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesini İş Mahkemesinden talep etmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi'nin, Hicabi DURSUN'un Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Birol SONER, Süleyman Hilmi AYDIN, Aydemir TUNÇ ve Nurdane TOPUZ'un katılımlarıyla yapılan 29.4.2019 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME:Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasanın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre, olay kısmında belirtildiği üzere, tarafları, konusu ve nedeni aynı olan davada; idari yargı yerince adli yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle verilmiş bir görevsizlik kararı bulunmakta olup, bunun üzerine kendine gelen davayı inceleyen adli yargı yerinin sahip olduğu seçenekler ile verdiği karar bakımından bir değerlendirme yapılması gerekmektedir.

1- 2247 sayılı Yasanın 14. maddesinde yer alan, "Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli ve idari yargı mercilerinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir.

Bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi, ancak davanın taraflarınca (…) ileri sürülebilir." hükmüne göre, idare mahkemesinin kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine adli yargı yerince de görevsizlik kararı verilmesi ve bu kararın kesinleşmesi halinde, olumsuz görev uyuşmazlığı doğmuş olacak; hukuk alanında doğmuş bulunan bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise, ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilecektir.

2- 2247 sayılı Yasanın 19. maddesindeki "Adli ve idari yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendisine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler.

(Değişik ikinci fıkra: 23/7/2008 – 5791/9 md.) Yargı merciince, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası da temin edilerek, gerekçeli başvuru kararı ile birlikte dava dosyaları Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilir. ." hükmüne göre ise, adli yargı yeri, davaya bakma görevinin daha önce görevsizlik kararı veren idari yargı yerine ait olduğunu belirten gerekçeli bir karar ile doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesine başvurma olanağına sahiptir. Şu kadar ki, başvuru kararının, görev konusunda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilmesine değin işin incelenmesinin ertelenmesi hususunu da içermesi gerekir.

Yasakoyucu, 14. maddeye göre olumsuz görev uyuşmazlığı doğması durumunda her iki yargı merciince işten el çekilmiş olduğundan başvurma istencini davanın taraflarına bırakmış iken, bu yönteme oranla daha kısa zamanda çözüme ulaşılmasını amaçladığı 19. madde ile, daha önce görevsizlik kararı veren yargı merciinden sonra davayı inceleyen yargı merciine, işten el çekmeden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesine başvurma olanağını tanımıştır.

Olayda, adli yargı yerince, öncelikle görevsizlik kararı verilmekle birlikte, bununla yetinilmemiş ve görevli merciin belirtilmesi için re'sen Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurulmasına da karar verilmiştir.

Bu haliyle, İzmir 9.İş Mahkemesi'nce re'sen yapılan başvuru, 2247 sayılı Yasa'da öngörülen yönteme uymamaktadır.

Ancak, adli ve idari yargı yerleri arasında olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyasının, davacı vekilinin de dilekçesi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece, ekinde idari yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin başka bir noksanlık da bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, kamu görevlisi olan davacıya kalp rahatsızlığı nedeniyle takılan "ilaçlı stent" parasının ödenmemesi nedeniyle uğranılan zarara karşılık 1.200,00 TL maddi, 5.000,00 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

Dava dosyalarının incelenmesinden; davacının 657 sayılı Yasa kapsamında öğretmen olarak çalıştığı; 5510 sayılı Yasanın yürürlük tarihinden önce, 1982 yılında 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanunu kapsamında işe başladığı ve sigortalılık ilişkisinin ilk kez 5434 sayılı Kanunla kurulduğu; olayda, davacının 29.08.2013 tarihinde Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Kardiyoloji Servisinde anjiyo ameliyatı olduğu, yapılan ameliyatta davacının kalp damarına 2,75x11 mm çapında ilaçlı stant takıldığı, takılan stentin bedelinin 1.200,00 TL olarak davacı tarafından ödendiği, daha sonra Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığı İzmir Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü Kemeraltı Sağlık Sosyal Güvenlik Merkezine başvuru yapıldığı ve ilaçlı stent bedeli olarak ödenen paranın ödenmesinin istenildiği, Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığı İzmir Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü Alsancak Sağlık Sosyal Güvenlik Merkezi Müdürlüğünün 15.11.2013 tarih ve 16864135 sayılı işlemi ile davacının başvurusunun reddedildiği, bunun üzerine, stent bedeli ile manevi tazminat ödenmesi istemiyle dava açıldığı anlaşılmıştır.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar,

(Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır. 5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 nci ve Geçici 4 ncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 ncü maddesinin birinci fikrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun kimi hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı redle sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "…5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir. Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir. Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulanan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…"

Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanun'un değil 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Kaldı ki; T.C. Anayasası'nın 158.maddesindeki "…diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır " hükmü uyarınca Anayasa Mahkemesi kararının bu uyuşmazlığın çözümünde esas alınacağı tartışmasızdır.

Bu durumda, 5510 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden Sosyal Güvenlik Kurumunca tesis edilen işlem ve yapacağı muamelelerin "idari işlem" ve "idari eylem" niteliğini korumaya devam edeceği, dolayısıyla, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1-a maddesinde belirtilen idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları kapsamında bulunan, 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihten önce, 1982 yılında devlet memuru olarak kamu görevine başlayan davacı tarafından açılan davanın, görüm ve çözümünün idari yargı yerinde olacağı sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, İzmir 9.İş Mahkemesinin yönteme aykırı başvurusunun kabulü ile İzmir 4.İdare Mahkemesinin, 18.6.2015 gün ve E:2015/857, K:2015/1055 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle İzmir 9.İş Mahkemesinin yönteme aykırı BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile İzmir 4.İdare Mahkemesinin, 18.6.2015 gün ve E:2015/857, K:2015/1055 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 29.4.2019 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan Üye Üye Üye

Hicabi DURSUN	Şükrü BOZER	Mehmet AKSU	Birol SONER
	Üye Süleyman Hilmi AYDIN	Üye Aydemir TUNÇ	Üye Nurdane TOPUZ